

VolleyMagazine

*Yellow Tigers
Red Dragons
Supercup*

*Verhanneman-De Leeuw
Virginie De Carne*

Ethias Assistance Voor u en uw voertuig

10€/maand*

Onmiddellijk intekenen
ethias.be - 0800 25 777

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis: jaarpremie van 120 €, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden / info op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik – RPR Luik – BTW: BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 2, oktober 2014

Inhoud

Matthijs Verhanneman en Yana De Leeuw, belangrijk duo in hoogste volleyafdelingen.....2

Dominique Baeyens blik nog steeds met gemengde gevoelens terug op WK in Polen..... 6

Lowie Stuer (Precura Antwerpen) wil Supercup pakken tegen ex-club Roeselare.....10

Hoe zou het zijn met... VIRGINIE DE CARNE.....13

Laura Heyrman, één van de meest constante Yellow Tigers op het WK.....16

Zogezegd.....18

Worldwide.....19

Nieuwe wind bij Asse-Lennik in contrast met voorlopige windstilte bij Argex Duvel Puurs.....21

Zogezegd.....24

Cover: Yellow Tigers
(FIVB)

Voorwoord

Perceptie

Na 36 jaar waren onze beide nationale team nog eens vertegenwoordigd op het WK volley. En ze hebben er getoond dat ze die plaats wel degelijk waard waren. Het is ook de media helemaal niet ontgaan. Ook de supporters waren steeds meer en in steeds grotere getallen aanwezig. In Krakau verdronken ze een beetje in een zaal met meer dan 10.000 kijkers en waar de speaker dacht dat ze voor hem gekomen waren. Maar in Bari, waar dan weer amper een Italiaan te bespeuren viel als toeschouwer, speelden de Yellow Tigers vijf thuismatches, tot steeds grotere tevredenheid van de organisatoren, die nu eindelijk wat sfeer in hun zaal kregen. Dikke proficiat dus voor de Belgische supporters! Maar wat gedacht over de uitslagen. Het dubbele gevoel blijft meespelen bij de Red Dragons. Een betere dag tegen Italië, één setje meer, het falen van de 'challenge'-techniek en de ronduit zwakke arbitrage of het besef dat ze in elke andere reeks in Polen zouden geplaatst geweest zijn voor de tweede ronde? Behalve in Krakau, waar drie ploegen uit de Final 6 van de World League vertegenwoordigd waren, plus een onwaarschijnlijk sterk en onverwacht Frankrijk. En zeggen dat de Belgen ze de toegang tot het WK hadden kunnen ontzeggen door er begin januari niet met 3-2, maar met 3-1 van te winnen. Wat is echter de conclusie van de zogenaamde man of vrouw in de straat, die sport slecht van op afstand of occasioneel volgt als er toevallig niks anders op de buis is? Perceptie blijkt heel belangrijk te zijn op dat gebied, want heel wat neutrale sportliefhebbers vonden toch dat de mannenploeg niet zo goed gepresteerd had. Hoewel we er persoonlijk ook van overtuigd zijn dat ze bij de beste zestien van de wereld hoorden.

En wat vindt diezelfde man of vrouw uit de straat over onze vrouwenploeg? Ja, de Yellow Tigers hebben het goed gedaan, hé! Wat natuurlijk ook zo is. Maar hoorden we na de Final-6 van de World Grand Prix geen andere uitspraken? Wat hebben de vrouwen slaag gekregen, zeg! Perceptie! Want natuurlijk kan je niet van vandaag op morgen plots gaan winnen van de top-5 van de wereld. Maar in Bari werd toch al het bewijs geleverd dat ze iets opgestoken hadden van die nederlagen, want zowel China als Japan kregen op het WK heel wat zwaardere tegenstand dan anderhalve maand geleden. Laat ons gewoon fier zijn op twee knappe nationale ploegen en eerstdaags de nieuwe wereld- en Europese rankings afwachten om de stijging te zien op dit niveau. En komen de Yellow Tigers nu echt in aanmerking om 'ploeg van het jaar' te worden? Of hebben wij een slechte perceptie?

Marcel Coppens

“Onze ambities? Titel (Roeselare) en top-4 (Oostende)”

Terwijl de Yellow Tigers nog de Belgische eer verdedigen op het WK volley in Italië, komen in eigen land de nationale competities op gang. In de lagere reeksen zijn ze er al aan begonnen, zaterdag volgt de Supercup op de gloednieuwe locatie van VDK Gent en een week later gaan zowel de Ethias Liga als de hoogste vrouwenafdeling van start. Een gelukkig koppel dat in beide competities vertegenwoordigd is en er zelfs een belangrijke inbreng in heeft, is Matthijs Verhanneman (Knack Roeselare) en Yana De Leeuw (Hermes Oostende). Hoe kijken zij tegen de nieuwe competitie aan en wat zijn hun ambities en die van hun respectievelijke clubs?

Matthijs, kwam jij eigenlijk tevreden terug van het WK in Polen?

Verhanneman: “Ook als ik nu enkele weken na dat WK terugblik, blijft dat dubbele gevoel: we speelden goed mee in elke match, we werden nooit weggespeeld, we speelden nochtans tegen ploegen uit de wereldtop zoals Iran, Verenigde Staten en Frankrijk, en toch komen we één setje te kort voor de kwalificatie. Het gevoel van gemiste kansen blijft toch overheersen.”

Je speelde zelf schitterende play-offs en World League. Haalde je datzelfde niveau op het WK?

“Niet vergeten dat je op het WK wel op een iets hoger niveau zit. Ik denk toch dat ik tijdens de laatste twee wedstrijden op het WK mijn job gedaan heb.

Proberen stabiliteit te brengen in receptie. Maar het is zeker zo dat ik op een hoger niveau speelde in de World League dan op het WK, maar daar

mocht ik ook meer spelen. Ik stond toen wel scherper. Ik denk dat het eigenlijk met heel de ploeg het geval was. Na de World League en de vele,

lange reizen zaten we wel even op ons tandvlees. Een ‘break’ tussenin was echt wel nodig, maar helemaal top-top zat ik achteraf toch niet meer.”

In hoeverre is dan een Supercup belangrijk voor jullie in België?

“Je kan dat uiteraard niet met een WK vergelijken. De Supercup is eerder een waardemeter om te zien hoe ver de clubs staan, maar zeker nog geen indicatie wie kampioen wordt. Ik denk dat Antwerpen misschien al iets verder staat dan wij, omdat zij eerder konden beginnen. Maar wij kunnen dan weer op onze automatismen terugvallen omdat er amper iets gewijzigd is aan onze ploeg. Stijn Dejonckheere zal er misschien nog niet bij zijn na een nogal gecompliceerde knieblesure. Hij mag zeker niet de fout maken om te vroeg te beginnen, want we zullen hem later

zeker nog nodig hebben. De tweede libero is nu een jongen uit de tweede ploeg, die ons eventueel kan helpen. Met de nationale ploeg vulde Gert-Jan

Claes even die positie in en hij deed dat lang niet slecht, maar ik denk dat hij toch de receptie-hoekpositie verkiest.

geweest zijn en dat lijkt dus wel een tegenstander die te pakken is. Blijft het Roemeense Constanta over. Vorig

concurrentie wel veel scherper en elke match wordt er gespeeld op het scherp van de snee. Het is een andere manier van competitie beleven. Ze spelen daar elke week tegen mekaar een Champions League-wedstrijd. Langs de andere kant kunnen ze op organisatorisch vlak zeker nog veel leren van b.v. Roeselare."

"Het grootste gevaar voor Roeselare kan de onderschatting zijn"

De enige speler die weg ging, was Lowie Stuer. Hij heeft ons een tijd goed geholpen, maar verder bleef de kern ongewijzigd. Het grootste gevaar bij Roeselare kan de onderschatting worden. Maar we moeten toch de lessen in het achterhoofd houden, hoe we op het einde van de play-offs nog bijna onderuit gingen."

Heb je er een beetje zicht op wie de naaste concurrenten worden?

"Ik denk dat Maaseik en Asse-Lennik een kwalitatief sterke ploeg bij mekaar gezocht hebben. Op sportief gebied heeft ook Antwerpen zich blijkbaar goed gehandhaafd met een Duitse middenman en een Franse opposite. Ik verwacht dan ook dezelfde top-4 als vorig seizoen. Blijft natuurlijk ook altijd Menen, een ploeg waar je steeds moeilijk kan gaan winnen."

Ook in de Champions League lootte je redelijke tegenstanders, zodat een tweede ronde hier weer mogelijk lijkt.

"Zo gemakkelijk zal het nu ook weer niet gaan, zeker? Piacenza behoort toch al enkele jaren tot de Italiaanse top en hun topper Papi doet nog altijd mee en speelt dat het een plezier is om hem bezig te zien. Ze wonnen de Italiaanse beker en hebben verder nog Zlatanov, Tencati en Le Roux in de ploeg. Toch een stevige klepper. In Lugano zouden er financiële problemen zijn en de voorzitter zou er zelfs opgepakt geweest zijn. Het zou er dus een erg moeizaam seizoendebut

jaar een sterke ploeg, maar nu zijn er enkele sterkhouders weg en dus zijn ze zeker thuis wel te kloppen."

Je hebt al eens een Italiaans avontuur achter de rug. Zou je nog opnieuw naar het buitenland willen gaan?

"Dat blijft alleszins mijn ambitie. Ik ben tenslotte nog maar 25 jaar. Ik bekijk wel elk jaar wat de aanbiedingen zijn en hoe ze aan de familiale situatie kunnen gekoppeld worden. Mijn eerdere keuze voor Trento was wellicht de verkeerde keuze, want dat was één van de beste ploegen van de wereld. Maar het was wel een andere ervaring. Toen ze echter in het tweede jaar hun financiële afspraken niet na kwamen, hebben we het contract in onderling overleg opgezegd en kwam ik bij Malfetta in de A2 terecht bij een heel goede trainer. Het werd nog een heel succesvol jaar en we hebben zelfs nog de promotie naar

Hoe ver zie je de ambities van de Red Dragons reiken?

"We hebben in Polen zeker niet alles kunnen tonen van onze mogelijkheden. We moeten dan volgend jaar maar eens goed presteren op het EK. Wij zijn immers tot veel in staat. De gemiddelde leeftijd van de ploeg maakt dat we zeker nog de potentie bezitten om te groeien."

Ga je nog naar het vrouwenvolley kijken?

"Ik probeer dat zeker te doen als de mogelijkheid zich voordoet en als Yana niet op hetzelfde moment speelt als ikzelf."

Hoe ver gaat Hermes Oostende dit seizoen geraken, denk je?

"Ze hebben vele nieuwe speelsters en ik denk dat ze zeker een stukje

"In Italië spelen ze elke week een Champions League-wedstrijd tegen mekaar"

de A1 afgedwongen. Om familiale redenen – ik was vader geworden – ben ik dan terug naar België gekomen. Maar ik wil me best nog eens wagen aan een nieuw buitenlands avontuur."

Veel verschillen tussen Italiaanse en Belgische topploegen?

"Ik denk dat een Belgische topploeg zou meedraaien als een Italiaanse middenmoter. In Italië is de

sterker zijn dan vorig seizoen. Ik zou zwaar ontgoocheld zijn, mochten ze met deze ploeg de top-4 niet halen. Yana wil zelf de stap naar het buitenland niet zetten. Ze doet wat ze graag doet, vind ik. Er was misschien inderdaad meer uit haar carrière te halen, maar ze heeft nergens spijt van. Vraag het haar maar zelf..."

Yana De Leeuw, aanvoerster en spelverdeelerster in Oostende

Met haar 24 jaar is mevrouw Verhanneman – beter gekend als Yana de Leeuw – nagenoeg de oudste van de ploeg bij Hermes Oostende. Bovendien is ze er de kapitein van de ploeg en dat zorgt toch voor een zekere verantwoordelijkheid. Of niet, Yana?

Yana de Leeuw: "Ach, je moet dat ook niet overdrijven. Vorig jaar werd ik door de trainer gevraagd of ik het aanspreekpunt in de ploeg kon zijn.

Een beetje de contactpersoon tussen het clubteam en het bestuur, maar ook een beetje als tussenpersoon tussen de trainer en de communicatiepersoon

met de speelsters op en naast het terrein. Hij vond dat het best iemand kon zijn die niet nieuw was in de club."

Bezitten jullie een betere ploeg dan vorig seizoen?

"Nog een beetje vroeg om dat te zeggen. Maar Fien Callens en Alana Schuermans zijn zeker speelsters die alle ploegen wel zouden willen. Ik denk dat we vooral in de breedte meer mogelijkheden bezitten om eens iemand te vervangen die een mindere dag heeft. Ik geloof alleszins in deze groep. Ze zullen ons moeilijk kunnen stoppen."

Hoe ver reiken dan de ambities? Zeker met een ambitieuze voorzitter die zelfs even sprak over stoppen op het einde van vorig seizoen.

"Ik kan hem wel begrijpen. Op het einde van het seizoen hebben we onze kansen vergooid, zodat we op het einde zelfs geen prijs of Europees ticket meer hadden. Zelfs in de play-downs eindigden we niet als eerste. De ambities zijn dus: opnieuw een Europees ticket bemachtigen, want dat was een belevenis en propaganda voor het volley. We hadden een record aantal toeschouwers, veel meer dan voor onze competitie matches en ook qua sponsoring was die Europese campagne een succes."

Wie zie je als voornaamste concurrenten?

"Ik zie Asterix Kieldrecht weer vlotjes kampioen worden. VDK Gent trok enkele Nederlandse meisjes aan, maar zag haar coach en Maud Catry vertrekken. Ook Charleroi zal het weer hoofdzakelijk doen met buitenlandse meisjes, terwijl Oudegem, Amigos Zoersel en Tongeren toch ook ambities toonden. Maar dat is nog iets te vroeg om al conclusies te trekken."

Jullie werden ouders van een zoon Vince. Is gezin te combineren met sport?

"Wij wonen in Roeselare. Matthijs traint overdag en wij trainen drie maal per week 's avonds, nu zelfs

vier keer. Maar we hebben nog nooit problemen gehad met de opvang. Het is dus zeker wel te combineren."

Je gaat uiteraard ook naar Matthijs kijken. Hoe kijk je tegen zijn prestaties aan?

"Als ik tijd heb en zelf niet moet spelen, is het geen opgave om ook naar zijn wedstrijden te gaan kijken en hem te steunen. Ik vind dat hij, zoals de wijn, beter wordt naarmate hij ouder wordt. Hij heeft zeker nog niet alles bewezen en er bestaat veel concurrentie op de receptie-hoekpositie. Maar ik denk dat hij nog wel heel belangrijk kan zijn voor deze ploeg. Ook in de nationale ploeg deed hij veel ervaring op. Hij is zijn plaats ook waard in dat team. Hij mag toewerken naar een nieuwe kans in het buitenland, wat mij betreft."

Maar dan ben jij jouw sportmogelijkheden kwijt...

"Ik zal hem volgen in hetgeen hij doet. Dan ook nog zelf spelen, is niet evident. In Italië was de dichtst bijzijnde club op niveau zo'n 250 km van ons verwijderd. Nu moeten we ook zorgen voor Vince en zijn de ambities bijgesteld."

Velen zeggen dat je een kans gemist hebt door niet langer bij de Yellow Tigers te spelen.

"Niet helemaal akkoord. Ik heb dit

jaar zelfs nog een aantal keren meegetraind met de nationale ploeg en daar heb ik geen spijt van. Mochten ze zeggen dat ze echt niemand anders meer hadden, dan zou ik zeker niet 'nee' zeggen. Maar die noodzaak is er niet. Na Frauke Dirickx hebben ze nog Ilka Van de Vyver of Jasmien Biebauw. Ze zijn in goede handen. Mocht ik daaraan meedoen, dan zou dat toch weer zware inspanningen gekost hebben, want dan waren we twee maanden weg als voorbereiding op het WK en het WK zelf. En twee maanden Vince achter laten, ik weet niet of ik dat zou gekund hebben."

Ga je dat WK nog volgen?

"Absoluut. In de mate van het mogelijke natuurlijk. Zeker nu ik er nog een aantal trainingen mee gedaan heb, voel ik me nog iets meer verbonden met die ploeg. Ze kregen vlak voor het vertrek natuurlijk een opdoffer met het uitvallen van Freya Aelbrecht, een belangrijke speelster zowel op als naast het terrein. Maar tot hiertoe vind ik wel dat de groep dat heel goed heeft opgevangen. Ik duim mee voor de Yellow Tigers."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Twee weken nadat de Red Dragons uitgeschakeld werden in de eerste ronde van het WK volley in Polen, blikt bondscoach Dominique Baeyens nog steeds met gemengde gevoelens terug op de prestaties van zijn team. Eén setje te kort om in de tweede ronde te geraken: het blijft toch wel een beetje frustrerend. Maar Baeyens kan ook best leven met een kritische blik op de voorbije weken en wijst op een aantal tekortkomingen bij de Belgische ploeg. En op het verrassende resultaat van de Franse ploeg, een team dat onze landgenoten nochtans versloegen op het WK-kwalificatietoernooi begin januari in Parijs.

“Te veel opslagfouten en te weinig punten uit tegenaanval”

“Maar je mag dit Franse team niet vergelijken met de ploeg waar wij in januari tegen speelden. Toen wij daar onze tweede set wonnen en zekerheid hadden over deelname aan het WK, werd er iets minder geconcentreerd gespeeld, waardoor ook de Fransen – door het winnen van de vierde set – geplaatst waren voor het WK. Anders waren ze er niet eens bij geweest en zou Nederland in hun plaats gespeeld hebben. Binnen de Franse ploeg waren er toen spelers met problemen: Ngapeth b.v. had

last met zijn club en was opgestapt. Op het WK zelf speelden ze wel degelijk op hun niveau. Dat is hun verdienste. Na de overwinning tegen Puerto Rico zijn ze op hun elan verder gegaan. Ze geraakten in een zodanige ‘flow’ dat ze naar een onverwachte vierde plaats opklommen met toch wel veel talent ook in hun ploeg: Rouzier, Ngapeth en hun libero; klasbakken allemaal!”

Speelden de Belgen eigenlijk wel op hun beste niveau?

Dominique Baeyens: “Samengevat

zou ik zeggen: we waren goed, maar niet constant genoeg. We speelden met te veel ‘ups and downs’. Zo verloren we sommige sets wel met een groot verschil. Onze prestaties waren niet regelmatig genoeg.”

Speelden de Red Dragons eigenlijk niet op een hoger niveau tijdens de World League?

“Dat zijn twee competities die je moeilijk met mekaar kan vergelijken. Landen als Canada of Australië zijn toch echt niet van hetzelfde niveau als Italië, Iran, de Verenigde Staten of Frankrijk. Op het WK werd er duidelijk op een hoger niveau gespeeld en veel ploegen hadden hun trainingsopbouw ook verricht naar het WK toe.”

Jouw eerste algemene conclusies?

“We zijn nog met een complete evaluatie bezig en we zoeken dan ook uit welke conclusies we mogen trekken i.v.m. de toekomst. Sta me toe toch te wijzen op het feit dat deze groep nog maar voor het eerst sinds heel lang deelnam aan een toernooi op zulk niveau. Landen als Italië of de Verenigde Staten hadden in dat opzicht toch dat tikkeltje meer ervaring. Ook Frankrijk deed al mee

aan WK's en Olympische Spelen. Wij waren op dat gebied debutanten en misschien hebben we dat toch een tikkeltje onderschat. Als je dagdagelijks tussen de groep leeft, voel je wel dat er een zekere spanning is. Maar het is een mentaal proces dat je niet kan vergelijken met b.v. een EK. Het is dan ook onze eerste betrachting om in zo veel mogelijk toernooien op internationaal niveau mee te doen."

Nog andere bemerkingen?

"Toch niet onderschatten: het wegvallen van twee spelers. Het uitvallen van Stijn Dejonckheere twee weken voor de start van het

één setje meer of minder aankomt..."

Zag je ook technisch-tactische zaken die voor verbetering vatbaar waren?

"Het is zeker dat er op bepaalde gebieden tekortkomingen waren. We moeten alles nog eens objectief analyseren, maar vanuit de perceptie direct na het toernooi, zou ik zeggen dat we gefaald hebben in de tegenaanval en op gebied van opslagmissers. In dat laatste onderdeel deed in onze groep alleen Puerto Rico nog slechter. We maken te veel fouten in onze pogingen om opslagdruk naar te zetten. De tendens op topniveau

enorm groot verschil met de cijfers die Iran, Frankrijk of de Verenigde Staten konden voorleggen. Wij zaten daar met liefst 20% onder. Dat is enorm veel als je wordt uitgeschakeld omwille van één set verschil."

Kan je daar nog dieper op ingaan?

"Ik heb het gemiddelde laten berekenen van drie factoren: de kwaliteit van onze verdediging, de pass en de aanval. Welnu, bij een perfecte verdediging scoren wij nagenoeg evenveel als de toppers. Bij een moeilijkere verdediging, waarbij je soms maar één of twee opties hebt, scoren we zwaar minder dan de

WK was een bittere pil. Zijn uitvallen had misschien kunnen verhinderd worden. En daarmee wil ik zeker geen kwaad woord kwijt over zijn vervanger Bert Derkoningen, die zeker zijn job gedaan heeft en die moest spelen met twee insputtingen per dag. Ook Kevin Klinkenberg was zeer goed aan het WK begonnen, maar werd dan zo ziek dat hij in de laatste twee wedstrijden gewoon niet aan spelen toe kwam. Gelukkig was er een dokter bij de ploeg. Zoiets moet je rekenen onder de rubriek 'pech-pech'. Maar als het op

is intussen wel dat opslagdruk minder gelinkt wordt aan foutenlast. Daar moeten we zowel individueel en als team kunnen aan werken."

Maar het grootste verschil met de andere ploegen lag in de tegenaanval?

"Zo is dat. We waren niet de best verdedigende ploeg in onze groep, maar we halen toch een aanvaardbaar niveau ten opzicht van Iran, Verenigde Staten of Frankrijk. Alleen: we doen er te weinig mee. En daarin zit een

andere teams. Hoe je daaraan kan verhelpen? Door veel te trainen op moeilijke fases. We kregen ook nogal wat kill-blocks tegen, we gaan sneller in de fout en dus moeten we naar andere opties zoeken tegen het blok."

Heb je daarover nog conclusies voor de toekomst opgetekend?

"Ik kijk zeker niet pessimistisch naar de toekomst. Buiten Frank Depestele en misschien Bert Derkoningen, zitten de meesten nog wel in een leeftijdscategorie, waarin progressie

mogelijk is. Of zitten sommigen misschien toch al aan hun limiet? Feit is dat onze zwakke plekken duidelijk werden bloot gelegd. Ons middenblok heeft degelijk gespeeld. Puur receptioneel staan we bij de top-3 van onze groep. Bij aanval en side-out halen we degelijke gemiddelden, maar dus niet in een tegenaanvalsituatie.”

Zijn er ook zaken waar jij persoonlijk over verbaasd was?

“Zoals ik zei, heb ik de impact van dit WK op de groep onderschat. We zijn toch al wel iets gewoon, maar ik voelde wel een druk op de groep, die groter was dan tijdens het EK of de World League. Misschien moet ik ook eens bekijken of we in de weken voordien ons programma niet moeten aanpassen. We zijn drie weekeindes daarvoor op verplaatsing gaan spelen, in Bulgarije, Servië en Finland, maar daardoor verlies je telkens twee trainings- of recuperatiedagen. Zeker tijdens het laatste weekeinde voor het WK zou ik in de toekomst thuis blijven. Winnen wij één set meer, dan wordt hierover niet meer gepraat. Maar alles wordt op zo'n WK nu éénmaal beslist in details. Ook als staff hebben we zeker bijgeleerd.

We deden niet alleen ervaring op, maar we zullen zeker ook enkele innovaties introduceren qua scouting.”

Je werd hier en daar ook wel geïnterpreteerd omdat je emotioneel uit de bol ging bij enkele slecht geïnterpreteerde 'challenges'.

“Ik denk niet dat we uitgeschakeld

werden door het 'challenge-systeem'.

Heb je intussen al een gesprek gehad met Frank Depestele in verband met zijn verdere toekomst als spelverdeler?

“We hebben met Frank afgesproken dat we alles een beetje laten bezinken. Maar ik wil daar nu ook weer niet veel te lang mee wachten, zodat er duidelijkheid geschapen wordt. Akkoord, de volgende officiële matches van 2015 beginnen pas in mei met de World League en later het EK. Allez, ik veronderstel toch dat we aan de World League kunnen deelnemen, als de financiële middelen daartoe aanwezig zijn. Hoe dan ook, Frank blijft iemand met uitstekende technische kwaliteiten en iemand die duidelijk het leiderschap in de ploeg mag opeisen. Dat wordt ook zo aanvaard door de ganse groep. Als coach wil ik hem er zeker nog graag bij, maar dat kan alleen na een deftig gesprek met Frank zelf.”

Dominique Baeyens

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Topvolley Belgium, FIVB

“De ‘chemie’ werkt reeds bij ons”

Op zaterdag 4 oktober wordt de Supercup gespeeld: het traditionele openingsgevecht van het seizoen tussen de landskampioen en de bekerwinnaar. Voor de editie 2014 bij de mannen wordt het een strijd tussen Knack Roeselare en Precura Antwerpen. Aanvang om 20 uur. Bij de vrouwen volgt een duel tussen landskampioen en bekerwinnaar Asterix Kieldrecht en de verliezende bekerfinalist Richa Michelbeke, helaas gedegradeerd naar de Liga B. Aanvang om 17 uur. Beide wedstrijden krijgen hun verloop in de nagelnieuwe Edugo Arena in Oostakker bij Gent. Precura Antwerpen ruikt zijn kans. Ook Richa Michelbeke is niet bij voorbaat uitgeschakeld, nu de Yellow Tigers op het WK in Italië de tweede ronde hebben gehaald. In dat geval moet Asterix Kieldrecht zijn headcoach Gert Vande Broek missen en ook enkele belangrijke jonge pionnen.

Wie anders dan youngster Lowie Stuer (°1995) is het best geplaatst om zijn licht te laten schijnen op de Supercup bij de mannen. De klepper uit Beveren-Waas kreeg zijn jeugdopleiding in Avo Melsele net als zus Paulien, die ondertussen is gestopt. De libero is een product van de volleybalschool in Vilvoorde. Hij maakte één seizoen vol bij Knack Roeselare en won de Supercup 2013 zeer vlot tegen Noliko Maaseik. Lowie kan zijn tweede Supercup pakken, de allereerste voor Precura Antwerpen.

Roemrijke tegenstander

“Ik herinner me dat Maaseik ons in vier sets (3-1) niet zo heel veel in de weg heeft gelegd. Zelf

heb ik gekozen om mijn carrière een wending te geven. Stijn Dejonckheere heeft bijgetekend bij Roeselare, hij

speelt ijzersterk en is een certitude. Het heeft niet zo veel zin om met zo’n klepper in concurrentie te gaan. Voeg

eraan toe dat ik vanuit mijn thuisbasis in Beveren-Waas veel sneller in Antwerpen ben dan in 'de Vlaanders'. Precura deed me een leuk voorstel. Ik heb een studio ter beschikking in de stad. Voilà, ik moest geen dagen en weken nadenken. Ik ga het volleybal trouwens combineren met een studie 'podologie' aan Hogeschool Artevelde in Gent. Ook de verdere toekomst is voor mij belangrijk."

Over de kansen van Precura speelt Lowie de rol van diplomaat. Hij verwijst naar de roemrijke traditie van Roeselare. Inderdaad: Knack heeft de kaap van het 50-jarig bestaan gerond. Van schoolploeg tot een vaste waarde in nationale en Europese competities. Kijk naar de prijzenkast: acht landstitels, acht Belgische bekercups, zes Supercups, meer dan 150 Europese confrontaties en goud in een Europese beker: de Top Teams Cup in 2002.

Vonken van nieuwe team

De West-Vlamingen oefenden onlangs in de voorbereiding 2-2 gelijk tegen het Franse Beauvais van Frank Depestele en Gert Van Walle. Emile Rousseaux koos voor Hendrik Tuerlinckx, Eemi Tervaportti, Pieter Coolman, Arno Van de Velde, Matthijs Verhanneman, Tomas Rousseaux en libero Gertjan Claes. Kwamen

in als wissels: Stijn D'Hulst, Joppe Paulides, Ruben Van Hirtum, Leonis Dedeyne en libero Pieter-Jan Creus.

Lowie Stuer: "Blik even terug op hun opstelling: Roeselare is vrijwel helemaal intact gebleven. Alleen libero Dejonckheere liep er nog niet bij. Zo is Knack op zijn minst even sterk als vorig seizoen. Misschien zijn de troepen van Emile Rousseaux op dit moment veel beter ingespeeld en komt de Supercup voor ons te vroeg. Antwerpen is heel nieuw, moeilijk op zijn waarde te schatten. Die waarde is dus een grote X, een onbekende. Maar de groep lijkt me heel gedreven: een nieuw team kan ook vonken geven."

Allerminst wil Lowie zich met Antwerpen als de underdog opstellen. "Op de fandag hebben we met wisselend succes tegen de Duitse Bundesligist TSV Bühl gespeeld. 3-0 en 2-3. Normaal zal ik als eerste libero aantreden. Dennis Deroey kan fungeren als back-up, dat klopt. Maar de Nederlander Gijs Jorna wordt volledig uitgespeeld als receptie-hoek. Precura heeft een mooie mix van jong en oud. Zeker met ook enkele vaardige spelers. Met als belangrijkste speerpunten de atletische Fransman Marien Moreau op de opposite, de ervaren Nederlander Floris Van Rekom als receptie-hoek en de

Duitse international en middenblokker Michael Andrei. Natuurlijk is het is bij ons allemaal heel nieuw: we hebben nog niet veel samengespeeld."

Signalen van onzekerheid

Na het boerenjaar van Precura, als bekerwinnaar en finalist in de play-offs, pakken zich toch donkere wolken samen boven het financiële plaatje in de club. Maar daarmee willen we Lowie niet lastig vallen. Voorzitter Bernhard Samyn wond er bij de ontvangst door één van de sponsors Frisomat in Wijnegem geen doekjes om. "Ondanks een sportief topseizoen – we dwongen Roeselare in de titelfinales over 2-0 voor ons naar 2-3 bijna op de knieën - vindt Antwerpen voorlopig geen nieuwe sponsors. We spelen nochtans voor het eerst de Champions League, dus bij de grote jongens in Europa. Tegen het Oostenrijkse Innsbruck, de Tsjechische kampioen Budejovice en de Poolse titelhouder Belchatow. Volleybal is 'hot'. Toch kunnen wij op dit moment niet garanderen dat de club aan alle financiële verplichtingen kan voldoen, het hele seizoen lang. Om die reden zal ook de fusie met basketbalclub Antwerp Giants voorlopig niet doorgaan. Er is een grote kloof tussen droom en daad. We zullen de tering naar de nering zetten

Kieldrecht in de Supercup zonder Dominika Strumilo

en de operatie 'bezuinigen' beginnen. Ik hoop dat Precura met beperkte middelen toch een super resultaat kan neerzetten." Zo sprak de voorzitter.

Een knap seizoen spelen? Dat hoopt ook Lowie Stuer samen met trainer-coach Kris Tanghe, assistent Geert Verreth, teammanager Sam Cornelis en het management rond Tim Verreth en Staf Davidson. "De doelstellingen zijn ondanks de onzekere maar heel eerlijke nieuwsmare van onze voorzitter niet veranderd. We willen weer een finale halen. Dat kan het snelst via de Beker van België."

Lowie Stuer: "Ik bespeur de nodige 'chemie' in het nieuwe team, dat is heel belangrijk en een heel goed teken: die grote drang om te presteren, het verlangen om elke dag beter te worden." Voorzitter Samyn: "Ook via de businessclub en de fanclub worden gelukkig allerlei initiatieven ontwikkeld. De club mag niet verloren gaan. Zo beschouwen we de CL-match tegen het Poolse Belchatow als een echte galamatch, waarvoor we trouwens verhuizen naar de Lotto Arena. Voor de Vip hebben we al veel intekeningen."

Libero Stuer rondt af: "Maar eerst

is er de Supercup als start van het nieuwe seizoen. Als de kans zich voordoet, wil ik die trofee voor de tweede opeenvolgende keer in de hoogte steken."

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Bart Vandenbroucke en Jürgen Sabarz

Zij steunen topvolley in België

“Ik ben een doorbijter, een leeuw!”

Virginie De Carne (37) is jaren hét boegbeeld geweest van het Belgisch team en speelde jarenlang bij tal van Europese topteams. In haar generatie was ze veruit de beste Belgische volleybalster en op haar opposite-posities zeker één van de betere opposities in de wereld. Geboren in Lendeledede straalde ze snel ‘talent’ uit en belandde bij Asterix Kieldrecht van Gert Vande Broek gevolgd door 15 jaar volleyballen bij de beste Europese clubs. Uiteindelijk aardde Virginie in Finland, het land van haar ‘hart en liefde’. Hoeveel persoonlijke prijzen ze ooit heeft ontvangen? “Het zijn er wel veel, maar ik weet echt niet hoeveel. Ik heb wel een investering willen overhouden en, met de glimlach op mijn gezicht, wou ik wel een eigen zaak beginnen... de vruchten van al die opofferingen en het harde werken.”

Hoe ben je begonnen met volleybal?

Virginie De Carne: “Als kind testte ik vele sporten, ook initiatie volleybal. Ik moest kiezen en gelukkig was er een volleybalploeg in onze woonplaats Lendeledede, dicht bij Roeselare. Vanuit Lendeledede werd ik gevraagd bij de West-Vlaamse selectie waar ik blijkbaar ‘talent’ uitstraalde en belandde hierna nogal vlug bij Asterix Kieldrecht van trainer-coach Gert Vande Broek. In datzelfde jaar speelde Asterix een Europese wedstrijd tegen een Italiaanse ploeg en kreeg ik contact met enkele managers. Via één van hen belandde ik in 1998 bij Modena in Italië.”

De Europese toer op

Vijftien jaar bij Europese clubs, te veel om ze allemaal te overlopen. Laat er ons enkele uitnemen. Zeven jaar Italië?

“Italië was eind de jaren 80, begin de jaren 90 hét volleybalmekka. Alle beste wereldspelers en trainers waren er. Zo werd ik in Novara (2002-2005) opgeleid samen met de beste speelsters. We speelden Final Four Champions League, vele kampioenschappen en de Supercup, gecoacht door de Chinese Jenny Lang Ping, de huidige coach van de

Chinese vrouwenploeg. Door hard te werken had ik geluk het beste te kunnen kiezen. Deze Italiaanse topperiode ebde de laatste jaren volledig weg. Het land verzeilde – zoals andere Zuid-Europese landen – in een economische en financiële depressie, heel wat moeilijker dus om topspelers en dito trainers aan te trekken en te kunnen financieren.”

En in Rusland, twee jaar bij Spartak Omsk?

“Daar kan ik een boek over schrijven. Ik belandde in Siberië – mijn meter wist zelfs niet waar dat lag – en als je in Siberië belandt, dan kom je daar normaal gezien niet meer van terug! Omsk, een ervaring, da's zeker, maar niet makkelijk. In Rusland zet je best de ‘knop op nul’, zeker bij een ploeg waar quasi niemand Engels spreekt. Ik was daar één van de eerste Europese speelsters, financieel te doen, maar voor de rest waande ik mij in de jaren veertig, hoe dit toen ook moge geweest zijn. Rusland ... een heel andere cultuur en heel andere denkwijzen, maar ook op termijn wel leerrijk, helemaal anders. Ik vergelijk dit nu met speelsters die in Japan functioneren, da's daar ook helemaal anders.”

Finland, jouw nieuwe bakermat? LP Salo Viesti dat jou contacteerde als jeugdcoördinator van beginnende volleyballers?

Virginie De Carne en Gert Vande Broek

"Salo Viesti, juist, de ploeg waar ik twee jaar speelster was en die dit jaar ook de Champions League speelt. Hun teammanager stuurde mij in 2008 een berichtje dat er bij hen een plaats was voor een jeugdcoördinator. Ik wou dit aanbod zeker proberen. Zeven of acht trainers waren kandidaat en kregen allen een grondige analyse. Met de tranen in de ogen, werd ik aangeduid. Ik was 'in de hemel' zodat ik toch bij mijn volleysport kon blijven! Hun manager vroeg mij daarna, om coördinator te worden vanaf de jeugd tot aan de eerste ploeg, de totale lijn dus. Ik begeleid nu de meisjes met als doel hen de sporen van het nationale Finse team te laten volgen, het totaaltraject bij hen te activeren. In België ligt dit enigszins anders. Daar kan je wel via een interim contract een volleyfunctie beginnen. Maar hoelang? Een maand, drie maanden, een jaar? Ik heb trouwens mijn studies in België opgegeven voor volleybal. Hier in Finland ging het heel wat sneller ... in België zou ik 'zot' geworden zijn, hier in Finland liep alles normaal. Als ik nu met jeugd werk, voel ik me altijd emotioneel aangesproken. Ik herleef als het ware mijn eigen jeugd.

Als ik deze kinderen van 7 tot 19 jaar nu zie trainen, denk ik steeds aan wat ik zo allemaal gedaan heb als ikzelf 16, 17 jaar was. De Finse jonge speelsters geven ook veel terug, een fantastisch gevoel. Hen opleiden stemt me aangenaam, een gevoel dat ik voor ogen krijg van wat ik vroeger allemaal deed om een 'goede volleybalster' te worden. En dit 'is' werkelijk volleybal, daar kan je van op aan! Ik ben uiterst dankbaar voor alle Viesti-medewerkers die dit project in hun hoofd haalden en nu het geheel perfect realiseren."

De Vilvoordse Volleybalschool?

Hoe zit de werking eigenlijk in mekaar in Finland?

"Het financiële van dit project wordt gedragen door het ministerie van Opvoeding, om te beginnen een budget voor de jeugdwerking. Vanaf dit jaar zijn er heel wat meer projecten hiervoor opgestart: het ondernemerschap van Viesti deed zijn werk prima. Vervolg, het ministerie behartigde verder 'Kinderen en Sport' met het gevolg dat andere clubs dit voorbeeld overnamen."

Is dit te vergelijken met de Volleybalschool in Vilvoorde?

"Finland heeft ook een Volleybalschool, een combinatie van volley en studie op één plaats, maar deze school ligt wel op meer dan 600 kilometer afstand van Viesti en is behoorlijk duur. Het aanbod van de Finse Volleyschool heeft volleyclub Viesti ook. Ook wij hebben meisjes met talenten en met een sterke 'wil'. Voorbeelden? Zes dagen per week trainen, werkschema's gebruiken voor alle leeftijden, lange ritten ondernemen om naar Viesti te sporen, veel energie en tijd investeren en ook wij hebben hier alle faciliteiten. Viesti gebruikt ook dezelfde principes als deze van het nationaal team zodat wij onze meisjes dezelfde richtlijnen meegeven en aanleren. Wijzelf en de Finse Volleybalschool vullen elkaar zeker aan; enkel de verplaatsingen en het financiële liggen ongelijk."

Ik beseft dat jij je hier in Finland 100% goed voelt, dat het voor jou een half wonder is dat je hier bent. Klopt dit?

"Jazeker, het is 'mijn ding' zonder meer. Ik voel me goed en ben zeer dankbaar dat ik dit mag doen. De

club leidt mij ook op als coach, al is dit hier niet zo vanzelfsprekend, het Fins is immers geen makkelijke taal. Ik woon hier al vier jaar, kan mij in de dagelijkse omgang goed behelpen, maar theoretische lessen-coaching lopen niet zo van een leien dakje. Toch geeft de ploeg mij alle kansen om die ervaring te kunnen opdoen. Ik kijk er al naar uit om nog dit jaar zo'n coachdiploma – in het Fins – te halen en deze kennis/kunde te kunnen doorgeven. Ik ben een doorbijter, een leeuw en ik zal er in slagen!" Jullie hadden dit jaar tijdens de paasvakantie in Middelkerke een uniek Europees uitwisselingsproject tussen Finland en Vlaanderen? "Ja, met Julien Van de Vijver, mezelf met onze C-jeugd en met organisator vzw Volleyplus. We trainden vijf dagen aan de Belgische kust. Een leerrijk initiatief voor de Finse en de Vlaamse speelsters. Zelfs Gert Vande Broek was ook een dag present."

Moet er nog koffie zijn?

Toen het in jouw hoofd speelde dat je zou stoppen met volleybal had je na jouw carrière maar één doel: een eigen zaak beginnen. En het woordje 'koffiezaak' kwam op de proppen.

"Maar 't is niet gelukt zeg! Koffiezaak klinkt Belgisch zoals ook chocolade en taarten bakken Belgisch klinken. Mislukt? Ja, omdat de locatie verkeerd was voor dit idee, veel werk voor niets dus... ik stopte ermee. Het is trouwens in Finland niet makkelijk om een zaak te beginnen, er zijn hier te veel regels en wetten. Plots spookte het enigszins in mijn hoofd 'als ik geen eigen zaak heb, dan moet ik weer gaan spelen' en effectief twee weken erna krijg ik telefoon van het Italiaanse Novara met de vraag om hen te komen helpen om de lopende competitie nieuw leven in te blazen en de club naar de serie A te trekken. Ik had toen meer dan één jaar niets aan sport gedaan en toch ging ik erop in. Uiteindelijk wonnen wij de competitie. Maar dit keer was ik duidelijk: ik stop met volley! Kort daarop kwam Salo Viesti op de proppen en engageerde ik mij bij hen."

Hart en liefde

De dame die zopas bij jou was ... jouw vriendin?

"Mijn echtgenote Ria, maar ze kent wel niets van volleybal! Wij hebben

Steekkaart Virginie

°25mei 1977 Roeselare
1,92m
Lendeledede (Roeselare)
Woont nu in Finland.

Volleyballoopbaan:

1997-1998: Asterix Kieldrecht
1998-1999: Omnitel Modena (Italië)
1999-2001: AGIL Volley (Finland)
2001-2002: Ravenna (Italië)
2002-2005: Asystel Novara (Italië)
2005-2006: Spar Tenerife Marichal (Spanje) met titel "Beste Speelster"
2006-2007: VBC Volero Zürich (Zwitserland)
2007-2009: Spartak Omsk (Rusland)
2009-2011: LP Viesti Salo (Finland) met twee titels en beker. Bij Viesti Salo won Virginie 79 wedstrijden op rij in de Finse beker en competitie. Vanaf 2008 tot nu functie van jeugdcoördinatrice en coaching bij Viesti
2012-2013: AGIL Volley (Finland)
Genomineerde Sportgala "Beste speelster 2009" (België)

elkaar ontmoet toen ik met mijn Russische ploeg in Finland kwam volleyballen. Toen heb ik haar gezegd: ik kom naar Finland, ik kom bij u! Mijn hart en de liefde, 't was de eerste keer, en ik had er alles voor over. Ria steunt mij volledig. We zijn ondertussen al 3 jaar getrouwd."

Het is allemaal vlug gegaan?

"Neen ... het gaat té rap! Ik contacteerde hier de volleyploeg van Tampere met de vraag 'kan ik bij jullie komen volleyballen?' Ik kreeg verwonderd de vraag 'ben jij echt wel Virginie De Carne?'. Mijn antwoord: 'Ja, ik wil gewoon wat volleyballen, meer niet. Geld? Geef wat je wil, ik doe dit nu enkel uit liefde voor mijn sport'.

Eén van je leiddraden is ook: nooit opgeven

"Ja, dat klopt op alle gebied. En dat wil ik nu ook leren aan mijn 'kinderen', de Finse jeugd, zowel in het volleybal als ook in het dagelijks leven. Dat moet!

Een heikel punt in een vorig interview: het plotse overlijden van jouw mama?

"Ik kan hier spontaan over praten. Heikel? Het hardste van jouw leven! En toch! Wat er dan in het binnenste van jezelf omgaat, kan ook een meerwaarde zijn, voor jouw sport bijvoorbeeld. Veel jeugd en volwassenen zullen zichzelf hierin wel erkennen. Ook 'mijn' jeugd hier komt soms hun familiesituaties en ervaringen persoonlijk vertellen en

dan heb je als trainer een grote verantwoordelijkheid. Je fungeert dan als voorbeeld voor hen, een hele eer dat ze jou ervoor uitkiezen. Ik stimuleer hen ten volle om door te zetten. Toch is het meestal niet zo makkelijk daarover te praten. Van mijn mama ben ik zeker dat ze 'ginder boven' goed doet voor mij! Iedere keer als ik het wat moeilijk heb, dan denk ik 'wat gaat er nu gebeuren?' Mijn mama steunt mij dan."

Spijt van iets?

"Het enige dat ik heb gemist, was dat het voor mijn vrienden en familie soms moeilijk was om me te volgen in Europa en dat die contacten daardoor soms minder waren. Maar ik ben gelukkig met wat ik door keihard werken heb bereikt. Ik heb van geen enkele beslissing spijt."

Als afsluiter. Ben jij ook niet linkshandig?

"Ja! Als linkse 'opposite' zoals ik, heb je wel een ander zicht op het speelveld. De blokkeringswijze is anders dan bij rechtshandigen, idem bij de opslagen. Eén probleempje nu, als trainster moet ik zowel rechts als links demonstreren, handenwerk en voetenwerk. Het is wel grappig: mij eerst zien nadenken hoe ik het rechts moet voordoen om tot een sluitend voorbeeld te komen. Grappig en efficiënt."

Tekst: Dany De Vriese

Foto's: Bart Vandenbroucke, Dany De Vriese

“De klik kwam er op het juiste moment”

Als elke generatie één speelster voortbrengt, die in de nationale ploeg kan meespelen, dan is er goed gewerkt, geldt als een algemeen principe. Bij de Yellow Tigers bleek de jaargang 1992-93 een bijzonder geslaagde combinatie, want liefst drie speelsters maken momenteel deel uit van de nationale ploeg, die weer eens geschiedenis schreef door de tweede ronde op het WK te halen. Maar Lise Van Hecke, Ilka Van de Vyver en Laura Heyrman waren dan ook drie ‘golden girls’, die bij de jeugd goud haalden op het EK. Drie Waaslandse vrouwen, die het volop aan het ‘maken’ zijn in het internationale volley.

“Ik herinner het me nog levendig dat coach Julien Van de Vyver toen zei: ‘Jullie zijn de drie sterkhouders van deze groep’. En wij werden dan ook beurtelings kapitein van de ploeg. Ach, het lijkt al zo ver weg,” lacht Laura Heyrman, die op het WK in Italië meer dan ooit weerklank vindt op het internationale niveau.

Je was ook één van de eerste Kieldrechtse meisjes, die in Bergamo eens mocht proeven van het Italiaanse volley.

“De eerste keer samen met Freya Aelbrecht, de tweede keer alleen. Ik herinner me ook nog wat de verantwoordelijke voor de doorstroming van de junioren naar de eerste ploeg me kwam zeggen na afloop van de stage. ‘Ik denk niet dat jij voldoende talent hebt om in Italië uit te komen bij een ploeg uit de top-4.’ Ik heb me dan ook verkneukeld bij de 2-3 winst die we vorig seizoen boekten

tegen Bergamo. Dat deed deugd. Ik denk dat ik ze intussen van het tegendeel overtuigde. Wij haalden intussen toch de halve finale van de Italiaanse beker en eindigden vijfde in de competitie.”

Toch werd het vorig jaar geen geslaagd seizoen voor de club van Laura Heyrman en Hélène Rousseaux.

“Toen we de halve finale van de Italiaanse beker verloren, stortte de ploeg als een kaartenhuisje in mekaar. We verloren van de gemakkelijkste tegenstanders, hoewel we ook met 1-3 van Piacenza wonnen, de latere kampioen van Italië en de ploeg van Lise Van Hecke. We hadden duidelijk te vroeg gepiekt, want hoewel we in het eerste gedeelte van de competitie steeds op de tweede plaats stonden, verloren we ook de kwartfinale van de play-offs tegen Novara, de ploeg waar Virginie De Carne vroeger speelde.

Maar ik denk wel dat ze stilaan de Belgische speelsters beginnen kennen in Italië. Vorig jaar keken ze raar op toen we ze klopten op het EK in Zwitserland. Dat hadden ze niet verwacht. Die onderschatting zal er nu niet meer bij zijn, vrees ik.”

Je begint nu aan jouw derde jaar Italië. Wat heb je er allemaal bijgeleerd?

“De eerste maanden vormden zeker een unieke ervaring. Ik kwam terecht in een goede ploeg met een goede omkadering. Je moest er ook constant jouw grenzen verleggen. Want er

ze in Italië helemaal niet moeilijk doen, mocht je het op een bepaald moment niet meer zien zitten. Dan kan er wel iets geregeld worden met andere clubs... op voorwaarde natuurlijk dat alle partijen het daarmee eens zijn.”

Je had – hout vasthouden – ook veel geluk dat je geen blessures opliep.

“Op dat gebied had ik bij Dresdner mijn pechjaar wel gehad. Ik was dan ook blij dat ik volledig recupereerde en zonder ernstige blessures de competitie in Italië kon afsluiten. Want mijn ploeggenote Hélène Rousseaux

Ik weet ook wel dat het aartsmoeilijk zal zijn, maar zeg nooit: ‘nooit’, niet? Wij mogen dromen, zegt de coach. Maar waarom zouden dat geen realistische dromen kunnen worden?”

Zie je oorzaken voor het constante hoge niveau dat jullie in de eerste ronde haalden?

“Op het juiste moment is de ‘klik’ er gekomen. We hadden niet zo’n beste voorbereiding achter de rug met drie 3-0 nederlagen tegen Duitsland. Ik denk dat op die momenten het echte besef nog niet doorgedrongen was dat we naar een WK moesten. Maar door de blessure van Freya werden we plots wakker geschud dat het menens was en dat wij het nu zelf moesten waarmaken, zonder haar. En plots begonnen wij ook collectief beter te spelen.”

Wat zijn jouw ambities voor het komende seizoen bij Modena?

“Ik denk dat we met de huidige ploeg meer kansen hebben dan vorig seizoen om de top-4 te halen. De finale van de Italiaanse beker moet dan ook kunnen. En individueel wil ik zeker ook nog enkele stappen voorwaarts zetten. Welke? Elk onderdeel wil en kan ik nog beter ‘finetunen’. En dan zien we wel wat de toekomst brengt.”

“In Bergamo vonden ze dat ik onvoldoende talent had voor de Italiaanse top”

was wel de nodige concurrentie en soms mocht je spelen, maar soms ook niet, hoewel ik b.v. op training extra mijn best gedaan had. Ook dat moest ik leren en ik kan er nog constant bijleren op alle domeinen. Ik ben wel benieuwd naar mijn nieuwe ploeg, want er kwam een nieuwe libero, een nieuwe middenspeelster en een bijkomende receptie-hoek. We spelen ook met een nieuwe coach, die vermoedelijk meer passie en ‘drive’ met zich meebrengt. Ik kijk er al wel naar uit, maar eerst dus het WK. Nadien krijgen we een week om te recupereren. Ik speel nu mijn derde jaar bij Modena en ik heb nog een optie voor een bijkomend jaar, hoewel

moest al drie operaties ondergaan en zij is tenslotte nog maar 23 jaar.”

Je lijkt hier op het WK extra gemotiveerd en je hebt ook aan zelfzekerheid gewonnen.

“De wil om er te geraken is echt erg groot. Ik ben inderdaad héél gemotiveerd. Het feit dat ik ook bijna constant kan spelen – en dan nog op een goed niveau – doet me goed en het bezorgt me niet te veel stress. Daarom zou ik hier dolgraag 4 op 4 halen (nvdr het interview werd afgenomen voor de start van de tweede ronde), zodat we naar de eindronde met zes kunnen doorgaan. Waarom niet? Het is niet onmogelijk.

**Tekst: Marcel Coppens
Foto's: TopVolley Belgium, FIVB**

De Yellow Tigers gepolst VOOR hun WK 2014

* **Bondscoach Gert Vande Broek:** "Na een lange zomer was onze energie bijna op, wij hebben geen optimale voorbereiding achter de rug. Wij hebben sinds half mei 35 wedstrijden gespeeld en meer dan 62.000 kilometer gereisd. Ja, 35 matches! Misschien moeten we volgende keer minder oefenwedstrijden spelen, of die achter gesloten deuren laten plaatsvinden, zodat het niet elke keer van moeten is, voor afgeladen tribunes."

* "Maar de laatste weken waren we met rustige trainingen volop aan het bijtanken. Dit WK moet het hoogtepunt worden van onze campagne. De tweede ronde halen is ons grote doel. Of we ons topniveau kunnen halen? Ik ben optimistisch. We staan nu 17de op de wereldranglijst en als we de **tweede ronde halen**, zijn we bij de top 16. Het is een correcte ambitie om dat na te streven."

* **Frauke Dirickx:** "Ik heb nog veel zin in dit WK en hoop na een lange zomer toch nog niveau te halen. We willen graag naar de tweede ronde. Als we op niveau zijn, kunnen we zeker drie matches winnen. Dat Freya Aelbrecht er niet bij is? Ze geeft veel energie en is altijd positief, we gaan haar missen."

* **Lise Van Hecke:** "Ik kijk enorm uit naar dit WK. We zijn er klaar voor! De nederlagen op de World Grand Prix moeten we relativiseren. We hebben er vooral mentaal veel uit geleerd. De tweede ronde is, ook na de blessure van Freya Aelbrecht, onze doelstelling. Zij was altijd belangrijk op moeilijke momenten."

* **Freya Aelbrecht** herself: "Het WK was echt mijn zomerdoel. Ik ga nu de tv opzetten, maar ik weet

nog niet of ik zal kijken. Of misschien met tranen in de ogen. Ik ga alleszins de muzikbox van de Yellow Tigers opzetten, de muziek die we afspelen in de bus als we naar een match rijden. Wat er allemaal opstaat? Blink-182, Sam Smith, David Guetta, maar ook muziek van de jaren 60 en 70."

* **Gert Vande Broek** aande tand gevoeld. Wat maakt vrouwenvolleybal uniek inzake coaching? "Volleybal is

naar buiten brengen wat er mis is. De vrouw iets minder snel en minder verbaal. Daarom moet je signalen kunnen oppikken. Ik zeg soms: een vrouwencoach moet de ogen open houden, een mannencoach de oren."

* Is **teamcoaching** dan belangrijk? "Ja. Ben ik dan een teambuilder? Neen. Ik zal wel de voorwaarden scheppen waaronder het team kan gedijen tot een samenhangend geheel, maar de gevoel-aspecten, daar moeten ze uiteindelijk zelf voor zorgen."

Gert Vande Broek, zullen zijzelf er dan voor zorgen? "Ja. Een coach moet de groep kunnen loslaten. Ik noem dat **dienend leiderschap**. Ik cijfer me weg. Gaan we eten, dan zit ik niet in het midden maar aan de kant. Als ze een etentje plannen, zal ik daar zelden bij zijn. Dat ze dan

over mij praten, weet ik best, maar daar zit ik niet mee. Ik weet snel genoeg wat er leeft via een aantal *antennes* in de ploeg. Dat is heel belangrijk als coach van een vrouwenploeg en dan gaat het niet over spionage, maar over een signaalfunctie. Een ploeg heeft wat ademruimte nodig en moet haar emoties kunnen ventileren. Ook ten aanzien van de coach."

* Laatste vraagje aan de bondscoach: klopt het dat sommige coaches denken dat volleybal op het lijf van de vrouwen is geschreven omdat je zoveel kan sturen? "Er is één basisregel als coach: **zwijgen is goud**. We doen nu onderzoek naar welke coachstijl speelsters aanzet om het verlengde van de trainer zelf mee te sturen op het terrein. Kortom, hoe we leiderschap kunnen stimuleren."

Tekst: Dany De Vriese
Foto: FIVB

an sich al uniek omdat het de meest coachable sport is van de planeet. Elke spelfase kan (in theorie) vanaf de kant door de coachingstaff worden gestuurd. Vrouwenvolleybal heeft die extra dimensie omdat het de enige sport is die op het hoogste niveau – door het ongeveer twintig centimeter lagere net en de mindere kracht – aantrekkelijker en complexer is dan de mannelijke variant."

* Zal een vrouwelijke topsporter in een ploegsport dan ook meer belang hechten aan de **sociale dimensie**? "Dat klopt. Daarom kan een vrouw ook iets langer dan een man aanvaarden dat er inhoudelijk niet goed wordt gewerkt of dat de resultaten uitblijven. Zolang de sfeer goed zit, kunnen de ploeg en de coach wel wat tegenslag verdragen, maar mijn ervaring is dat die tolerantie afneemt naarmate het niveau verhoogt. De man zal dan snel en vaak verbaal

Polen wint WK in eigen land

WK mannen

* Tijdens de openingsceremonie in Warschau, die gevolgd werd door de wedstrijd Polen - Servië, door het gastland met 3-0 gewonnen, werd een nieuw wereldrecord gevestigd. Niet minder dan **62 000 toeschouwers** waren op dit evenement aanwezig.

* De eerste en tweede ronde van het WK werden gevolgd door een record aantal toeschouwers namelijk 508 012. Zo werden de 9 wedstrijden van Polen gevolgd door 134 034 toeschouwers en de 5 wedstrijden van de Belgen door 35 600 toeschouwers.

* Dat onze Red Dragons werkelijk in een poule des doods ingedeeld waren, bewijzen de resultaten van de tweede ronde. Enkel Italië, zonder topspeler Zaytsev (uitgevallen na een enkelblessure tegen de USA), speelde niet meer mee voor een plaats in de derde ronde.

Na afloop van de tweede ronde zag de stand in groep E er als volgt uit :

1. FRA 17pt	2. POL 16pt
3. IRAN 15pt	4. USA 14pt
5. SER 9pt	6. ARG 8pt
7. ITA 5pt	8. AUS 0pt.

De eerste drie gingen door naar de derde ronde. USA verloor zijn plaats in de derde ronde door een 3-2 nederlaag tegen Argentinië op de laatste speeldag. Opmerkelijk: mocht België doorgedaan zijn naar de tweede ronde, dan zouden Frankrijk en de USA in het eindresultaat van deze ronde een punt minder gehad hebben. Polen zou dan waarschijnlijk eerste geweest zijn.

In groep F kregen we volgende eindstand :

1. BRA 21pt	2. RUS 17pt
3. DUI 15pt	4. CAN 10pt
5. FIN 6pt	6. CUB 6pt
7. BUL 5pt	8. CHN 4pt

* In ronde drie, waar in twee poules

van drie ploegen uitgemaakt werd wie de halve finale mocht spelen, kregen we na loting in Lodz een poule met de drie grootste favorieten op de eindzege namelijk Brazilië, Rusland en Polen. Frankrijk, Duitsland en Iran waren de opponenten in Katowice. In de eerste poule won Polen tweemaal met 3 - 2 en verzekerde zich zo van de eerste plaats. Brazilië was de tweede halve finalist via een 3 - 1 zege tegen Rusland. In de andere poule was Frankrijk eerste met 5 pt gevolgd door Duitsland met 3 pt en Iran met 1 pt. De halve finales waren dus Polen - Duitsland en Frankrijk - Brazilië.

* In de halve finale kregen we volgende resultaten :
Brazilië - Frankrijk : 3 - 2
25-18, 23-25 25-23, 22-25 15-12
Polen - Duitsland : 3-1
26-24, 28-26, 23-25, 25-21

* De strijd voor het brons werd door de mannen van Vital Heynen vrij vlot gewonnen tegen een Franse ploeg die ogenschijnlijk de nodige frisheid miste na een schitterend WK.
DUI - FRA 3 - 0 25-21, 26-24, 25-23

* Geen vierde opeenvolgende wereldtitel voor Brazilië maar wel de

tweede titel voor Polen, na Mexico 1974. POL - BRA eindigde op 3 - 1, setstanden: 18-25, 25-22, 25-23, 25-22.

* De **individuele beloningen** zagen er als volgt uit :

MVP: Mariusz Wlazly (POL)
Beste opposite: Mariusz Wlazly (POL)
Beste middenblokker:
Marcus Böhme (GER)
Beste spelverdeler :
Lukas Kampa (GER)
Beste receptie-hoek speler :
Ricardo Lucarelli (BRA)
Beste libero : Jena Grebennikov (FRA)

De MVP kreeg 30 000 US dollar als beloning, de andere individuele awards leverden 10 000 US dollar op.

Beach World Tour

De laatste twee grand slams van het jaar gingen door in Stare Jablonki (POL) en Sao Paulo (BRA).

Stare Jablonki

Vrouwen: 1. Larissa - Talita (BRA)
2. Ludwig - Sude (GER)
3. Holtwick - Semmler (GER)
4. Lima - Fernanda (BRA)

Volleybal worldwide

Mannen: 1. Pedro - Alvaro Filho (BRA)
2. Smedins - Samoilovs (LAT)
3. Gibb - Patterson USA)
4. Doppler - Horst (AUT)

Sao Paulo

Brazilië bleek een succesverhaal voor Oranje.

Vrouwen : 1. Larissa - Talita (BRA)
2. Menegatti - Orsi Toth (ITA)
3. Meppelink - Van Iersel (NED)
4. Maria Clara - Carol (BRA)

Mannen : 1. Varenhorst - Nummerdor (NED)
2. Ricardo - Emanuel (BRA)
3. Losiak - Kantor (POL)
4. Binstock - Schachter (CAN)

Youth Olympic Beach

De jeugd-Olympische spelen voor spelers en speelsters van 15 tot en met 18 jaar gingen van 16 tot 28 augustus door in het Chinese Nanjing. 34 Belgische atleten namen hieraan deel. In het beachvolleybal namen zowel bij de jongens als bij de meisjes 36 teams deel, afkomstig uit 50 verschillende landen. Maar geen Belgen. De podia zagen er als volgt uit:

Meisjes : 1. Ana Patricia - Eduarda (BRA) 2. Mac Namara - Mac Namara (CAN) 3. Arnholdt - Schneider (GER)

Jongens : 1. Stoyanovski - Yarzutkin (RUS) 2. Gomez - Hernandez (VEN) 3. Aulusi - Aveiro (ARG)

Europese Cups

Champions League

Bij de mannen nemen drie Belgische ploegen deel aan de meest prestigieuze Europese competitie. **Knack Roeselare** staat in poule A samen met Copra Piacenza, Tomis Constanta en Dragons Lugano. **Pecura Anterpen** speelt in poule F met Hypo Tirol Innsbruck, Ceske Budejovice en Skra Belchatow. **Noliko Maaseik** in poule G met Tours VB, Perugia en Halkbank Ankara.

De eerste wedstrijden vinden plaats tussen 4 en 6 november. Knack speelt in Lugano, Pecura thuis

1. Larissa - Talita (BRA) 2. Ludwig - Sude (GER) 3. Holtwick - Semmler (GER)

tegen Innsbruck en Noliko thuis tegen Tours van Kevin Klinkenberg.

Geen Belgische ploeg bij de vrouwen. Hier zijn er slechts 5 poules in plaats van 7 bij de mannen. De Italiaanse kampioen Piacenza, van Lise Van Hecke en Frauke Dirickx, staat in een zware poule met Vakifbank Istanbul, Partizan Beograd en RC Cannes van Ilka Vandevijver.

CEV Cup

Bij de mannen speelt **Asse - Lennik** in de 1/16de finale tegen het Finse Loimu Raisio. Bij winst wacht in de volgende ronde de winnaar van het Oekraïense duel tussen Khimprom Sumy en Lokomotiv Kharkiv.

Drie Belgische ploegen nemen deel bij de vrouwen. **VDK Gent** begint tegen Olympiakos Piraeus. Bij winst wacht de winnaar van Galatasaray Istanbul - Le Cannet. **Dauphines Charleroi** begint tegen het Oekraïense Orbita Zaporozhye. Bij winst wacht waarschijnlijk Igtisadchi Baku uit Azerbaidjan. **Amigo Zoersel** wordt geconfronteerd met het Tsjechische SK Olomouc. Bij winst wacht hier waarschijnlijk Sopot van Charlotte Leys.

De verliezers van deze eerste ronde worden wel opgevoerd in

de Challenge Cup waar ze dan deelnemen aan de 1/16de finale.

Challenge Cup

Geen Belgische ploeg bij de mannen en twee Belgische ploegen bij de vrouwen. **Oudegem** wacht waarschijnlijk de uitschakeling tegen het Duitse Schweriner SC. **Asterix Kieldrecht** heeft wel een serieuze kans om door te stoten tegen CV Barcelona. Bij winst wacht in de 1/16 de finale de verliezer van de wedstrijd tussen Klagenfurt en het Finse Kämeenlinna in de CEV Cup.

Onze Belgen in het buitenland

* In het vorige nummer hebben we gemeld dat **Bram Van den Dries** naar Narbonne in Frankrijk ging. Dit is niet het geval. Bram gaat naar het Turkse Maliye Piyango Ankara.

* **Wout Wijsmans** houdt het na een jaar bekeken bij de Chinese landskampioen Beijing Baic Motor Club en speelt volgend seizoen voor Fenerbahce Istanbul.

* **Mathias Valkiers** speelt volgend seizoen voor het Turkse Palandoken Bld Sports Club.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: FIVB

VC 'Behappy 2 Asse-Lennik' staat mooi op de rails

Met veel overtuiging hebben voorzitter Jan Luppens, algemeen manager Pascal Debels, Alain Cammaert en Eric Van Snick in Brussels Kart aan de Gossetlaan in Groot-Bijgaarden een verfrissend nieuw seizoen aangekondigd bij Asse-Lennik. Zeg voortaan 'VC Behappy 2 Asse-Lennik', korter 'Behappy 2'. De naam zegt het zelf: wees wederzijds gelukkig, dus met z'n tweetjes. Het zakelijke internetplatform Behappy 2, de nieuwe grote naamssponsor van de Pajotse club, beoogt met de benaming het geluksgevoel dat zo belangrijk is in een goede relatie tussen de handelaar en de klant.

Bij VC Behappy 2 Asse-Lennik zijn honderden, zo niet duizenden supporters gelukkig dat het team weer beloftevol kan vooruitblikken naar de toekomst. Voorlopig staat de dadendrang bij de Pajotse club in schrille tegenstelling tot de actie bij het nr. 6 van de vorige competitie: Argex Duvel Puurs. Daar kunnen we de nodige informatie slechts met mondjesmaat lospeuteren. 'Geduld, geduld', zegt Geert Maes. "Wat nu nog niet is, dat kan nog komen. Maar

Puurs leeft nog, maak u geen zorgen."

Bij 'Behappy 2 Asse-Lennik' hoopt het vierkoppig algemeen managementteam dat het de moeilijke jaren eindelijk achter de rug te heeft. "Na de eerdere faling hebben we in het eerste jaar van de survival de handschoen opgenomen en de club nieuw leven ingeblazen", aldus voorzitter Luppens. "Er vielen enkele lijken uit de kast. Daar lieg ik niet om. Maar vorig seizoen noteerden

we prompt een grote stijging van de toeschouwersaantallen, zowel in de Vip als in de tribunes. Dat is de verdienste van de sportieve cel onder leiding van headcoach Johan Devoghel. Hij heeft nationaal en internationaal een schitterend parcours afgelegd. Dat is voor niemand onopgemerkt gebleven. Johan krijgt dan ook het volste vertrouwen voor een tweede campagne."

Budget plus 50 procent

Preses Jan Luppens: "Je gelooft het niet, maar de nieuwe hoofdsponsor Euphony zorgde afgelopen seizoen door zijn faillissement voor alweer nieuw financieel onheil. Opnieuw wankelde de vereniging. Maar ik durf stellen dat we de hoogste hindernis nu hebben genomen. Alle leveranciers willen blijk geven van vertrouwen en gunnen ons een regeling op termijn. Op vijf dagen tijd noteerden we op onze site meer

dan 15.000 likes. Opdracht volbracht: nieuwe sponsors en partners haptten toe. Met de komst van 'Behappy 2 - beste lezer, raadpleeg de website www.behappy2.com voor alle mogelijke informatie over Behappy 2 - hebben we ons treintje weer stevig op de rails. Hopelijk voor een lange en boeiende rit."

Het nieuwe VC Behappy 2 rust op drie belangrijke pijlers. De eerste is de nieuwe naamsponsor Behappy 2 zelf. De tweede stut is Seat. De autogigant heeft een contract getekend voor de levering van 15 auto's over een periode van drie jaar. Elke zes maanden of om de 10.000 km wordt die kleine vloot vernieuwd. Tankkaarten worden gesponsord door Octa +.

Pascal Debels: "We doen aan professionele sport, met een kader en een spelersgroep van zowat 15 personen: het commerciële luik is zo heel belangrijk. Het ziet er prima uit. Onze actie op Facebook had een geweldige respons: zo konden we onze oude en ook nieuwe mediasponsors, productsponsors en structurele sponsors aanspreken. Ons budget stijgt met vijftig procent. Niet dat we het allemaal zomaar zullen

uitgeven. De auto's van Seat, dat is een eerste echt 'waanzinnige' cadeau. Ook onze businessclub is en blijft een belangrijke bron van inkomsten. Een nieuwe website maakt alle informatie nog meer toegankelijk.. De navigatie met subtabs en doorklikbare logo's leveren vlotte contacten op. En veel zichtbaarheid voor de sponsors. Ook de ticketing wordt via 'Behappy 2' verder geautomatiseerd langs de website van de club."

Derde pijler is zaal Molenbos. Eric Van Snick: "We kunnen er nog zeker drie seizoenen volmaken. Die toezegging is er. Daarna houden we alle pistes open, ook de piste 'Brussel'. In de hoofdstad hebben we trouwens al enkele scholenprojecten lopen. Dat ziet er goed uit."

IJzer smeden

"Sportief veranderde er erg veel", lacht Lieven Van der Wulst. De man uit Liedekerke maakt een kwarteeuw vol als secretaris van de club. Coach Johan Devoghel zag zijn spelerscontingent met één man verlaagd en hoopt nog een twaalfde speler te krijgen, maar dat is afwachten. Emotioneel indrukwekkend is de terugkeer van Seppe Baetens met nummer acht:

een heel geladen gebeurtenis. "Al is er veel concurrentie op receptie-hoek," lacht de Pajot, ex-Precura Antwerpen.

Nieuw Australisch, Pools, Spaans en Belgisch bloed - bestudeer in het aparte kader even de technische fiche - zorgt voor lichte euforie. "We werden vroeger al gerekend bij de top vier," stelt Devoghel. "Ik zou graag een plaatsje opschuiven. Ook al zijn er acht spelers vertrokken, zijn er maar vier gebleven en moeten we zeven nieuwe kleppers inpassen rond spelverdeler Tim Verschueren. Pas einde mei werd beslist om door te gaan, toen was de halve spelersmarkt al afgeschuimd. Gelukkig hebben we toch een team, sterk in de breedte, samengesteld." Tim Verschueren treedt zijn trainer bij. Hij begint aan zijn vijfde seizoen: "De voorbereiding gaat vlot, we vormen een toffe groep."

In de Belgische beker stuit Behappy 2 op Lendeledede, Guibertin en Roeselare. In de Liga A volgt na de start bij VDK Gent het bezoek van Noliko Maaseik. Europees treedt het team aan in de CEV Cup, eerst tegen Loimu uit Finland. De Pajotters mogen Europees spelen in het eigen Molenbos. Toch niet onbelangrijk. Pascal Debels: "We zullen ook dit seizoen het ijzer

smeden als het heet is. Ik reken op een uitstekende campagne.”

Puurs: Stewart Bernard

Bij Puurs zijn de aanspreekpunten voorlopig zeer dun gezaaid. Persverantwoordelijke Geert Maes heeft weinig of geen informatie te melden. Hij wacht op de beslissingen van zijn bestuur. Assistent-coach Martijn Koelman kon evenmin veel bevestigingen uitspreken. Het team sparde tegen VDK Gent en speelde naar verluidt ook een oefenpartijtje tegen Vosselaar.

De Nederlander Stewart Bernard zal normaliter fungeren als hoofdcoach na het vertrek van Claudio Gewehr naar het Zuid-Franse Narbonne in de Franse Pro 1. Bernard woont in Antwerpen, dat is handig meegenomen. Yves Kruyner blijft de vaste spelverdelers,

Dries Koekelkoren zou omschakelen van de positie van 'passeur' naar de positie receptie-hoek. Stormram en krachtpatser Jimmy Prenen is volgens geruchten opnieuw op de sukkel met een voetblessure. Dezelfde pijn die de vurige Limburger afgelopen seizoen veel parten speelde.

Voor het overige is er bij Argex Duvel sprake van de Hongaarse international Jozsef Nagy uit Szombathely, ooit actief als middenman bij VC Kaposvar. Nog op de lijst: de Noorse spelverdelers (1m95) Jonas Kvalen, een international die ook actief is in het internationale circuit beachvolleybal. Verder nog de Sloveense international en middenman Dane Mijatovic. Bijkomende aanwinst zou de Bulgaar Mihail Stoev zijn. Hij wordt uitgespeeld op receptie-hoek. En Robin De Bont treedt aan op de libero. Robin stond vijf jaar in de schaduw van Gijs Jorna

bij Precura Antwerpen. Al deze namen staan echter nog niet op de website van de club. Voorts, zo horen we in de wandelgangen, is de 21-jarige Let Reinis Pekmanis (2m03), ook al ex-Precura Antwerpen, een extra optie. Deze speler revalideert van een knieblessure en zou misschien worden opgevangen in Puurs. 'Wachten, wachten, wachten... het lijkt op het ordewoord in de duivensport. Argex Duvel Puurs wil zo snel mogelijk met zijn nieuwe ploeg naar buiten komen.

Tekst: Leo Peeters

Foto's: Behappy 2 Asse-Lennik, Bart Vandenbroucke

Behappy 2 Asse-Lennik

Technische staf: headcoach Johan Devoghel, assistent-coach Geert Walravens, teammanager Dries Hoeyberghs, scouting Glenn Colemonts, fysiotherapeut Staf Moyson, clubdokter Renaat Verhoeven.

Uit: Manuel Parres (Fonte Bastardo Azores Portugal), Koen Verplancke (Guibertin), Igor Grobelny (Czarni Radom Polen), Leonard De Schrijver (Borgworm), Francisco Abreu Lopez (trainer tweede ploeg Behappy 2 Asse-Lennik), Mathias Loftesnes (Cez Karlovarsko Tsjechië), Jacek Ratajczak (Czarni Radom Polen), Edson Felicissimo (Cambrai Frankrijk).

In: Dries Heyrman (Precura Antwerpen), Seppe Baetens (Precura Antwerpen), Carsten Möller (Australiër van Queensland Academy of Sport Brisbane), Jasper Diefenbach (Nederlander van Puurs), Janusz Gorski (Pool van Canteleu Frankrijk), José Miguel Sugranes (Spanjaard van Cai Teruel Spanje en Raisio Loimu Finland), Piotr Orczyk (Pool van Effector Kielce Polen).

Blijvers: Robbert Andringa, Dirk Sparidans, Robin Overbeeke, Tim Verschueren.

Argex Duvel Puurs

Technische staf: headcoach Stewart Benard. Assistent-coach Martijn Koelman.

Uit: Dennis Deroey (Precura Antwerpen), Wannes Rosiers (gestopt), Jasper Diefenbach (Behappy 2 Asse-Lennik), Alpar Szabo (?), Nick Van Sande (Guibertin), Krisztian Csoma (?), Ugo Blairon (?), Floris Van Rekom (Precura Antwerpen).

In: Robin De Bont (Precura Antwerpen), Dane Mijatovic (Sloveen), Jozsef Nagy (Hongaar), Jonas Kvalen (Noor), Mihail Stoev (Bulgaar).

Blijvers: Jimmy Prenen, Dries Koekelkoren, Yves Kruyner, Jonas Colson.

Sporthal in brand en de WK-sloefjes

* In de sporthal van Oudegem-Dendermonde, bakermat van ereklasse dames volleyclub **V.C. Oudegem**, brak eind juli brand uit. Voornamelijk het dak en de sportvloer werden zwaar beschadigd. Bestuurlid Hubert Van Hauwermeiren: "In nood kent men zijn vrienden. Zeker een woordje van dank voor de bereidwillige inzet van de voltallige sportdienst." Ten vroegste begin oktober zou de sporthal volledig beschikbaar zijn.

* De enige Waal bij de Red Dragons? Juist: hoekspeler **Kevin Klinkenberg** (23) uit Visé, in loondienst bij het Franse Tours. "Enige Waal? Grappig hé? Ik heb het er al eens over met mijn maatje en basketter Axel Hervelle. In de nationale basketploeg is het net omgekeerd en zitten er bijna geen Vlamingen."

* Hoe dat komt, Kevin? Vooreerst bestaat er nog geen volleybalschool in Wallonië. Die maakt het jonge Vlamingen een pak makkelijker om hun weg te vinden. Bij ons zit men wat dat betreft nog bij plannen, terwijl ik me bij mijn ex-club **Mortroux** geëngageerd heb voor een mooi project om de jeugd van de regio op weg te helpen. Er is echter meer. Wij hebben geen topploegen waar de jongeren zich aan kunnen spiegelen. Alleen één topspeler, in alle bescheidenheid. Guibertin en Waremmé, de Waalse teams in de Ethias League, beschikken niet over het budget en de structuur van pakweg Roeselare en Maaseik."

* Duitse bondscoach **Vital Heynen** (ex-Noliko Maaseik) over zijn tactiek bij het WK Polen: "Ik ben ervan overtuigd dat de spelers moeten geloven dat ze dit WK kunnen winnen. Op de muren van de kleedkamer heb ik het woord "Kaizen" geschreven. Dit betekent dat je als speler elke dag beter moet worden. We zijn gekomen voor een medaille en dat is het enige waarmee je kan terugkeren, niets anders." Hoe Vital Heynen (45) door de Duitsers wordt genoemd? "De 'Duracell-Mann': altijd onder stroom, elke seconde bezig." Maar hij haalde wel brons met Duitsland.

* Volleyspeelsters die elkaar op het terrein **intimideren**, bestaat dit? Een vraagje voor Lise Van Hecke. "Toch wel. Onder het net kan het er nijdig aan toe gaan. Na een blok wordt er in het geniep wel eens venijnig gekeken. Elkaar uitdagen is een onderdeel van het spel."

Doe jij dat ook? "Ik zou het meer moeten doen (glimlacht). Gert zegt altijd dat ik meer 'bitch' moet zijn. Al weet ik eigenlijk niet goed wat hij er mee bedoelt."

* **Vlaams-Iraans protest** op WK Volleybal in Polen tegen het regime in Teheran. Antwerpse tandartse Saar Van Hoydonck (35) samen met haar collega Darya Safai (39): "Het is nog steeds onbegrijpelijk dat vrouwen in Iran het stadionverbod wordt opgelegd. Het is een fabeltje dat het regime in Teheran meer soepel zou zijn geworden met de komst van president Hassan Rohani, want het stadionverbod voor volleybalwedstrijden is pas twee jaar oud."

* **Freya Aelbrecht** bliesseerde zich midden september aan haar knie; haar voorste kruisbanden zijn zwaar geraakt. Ze zal zeker een half jaar out zijn. Marc Willems: "Voor Aelbrecht is dit persoonlijk en sportief een héél zware opdoffer. Er wacht haar een revalidatie van vele maanden, waardoor ook haar eerste seizoen bij de Italiaanse topclub Busto Arsizio in het water valt."

* **Lieve Van de Velde** (mama van Lise Van Hecke) speelde met Belgische ploeg het WK-1978 - welgeteld dus 36 jaar vóór dochter Lise - met als resultaat 22ste op 23. Alleen Tunesië plaatste zich achter hen. Opmerkelijk... de sloefjes van de speelsters. "Zo'n zooltjes (mama houdt haar vingers een paar millimeter van elkaar)! Moesten de meisjes daar nu mee spelen met hun drukke kalender, ze konden na hun carrière niet eens meer stappen!"

Tekst: Dany De Vriese
Foto: Bart Vandenbroucke

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 2, oktober 2014

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02

Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

THE BELGIUM SUPERCUP

volleybal 04/10/2014

17u00

Asterix Kiildrecht
Richa Michelbeke

20u00

Knack Roeselare
Precura Antwerpen

Waar: EDUGO Arena, St.Jozefstraat 7, 9041 Oostakker

Tickets: www.topvolleybelgium.be

LEEF JE DROOM

